

[Niels Andersen.]

at fremhæve: den erfaring, man har gjort under dette udvalgsarbejde med hensyn til erhvervenes folk, både den indstilling, de er mødt med, og det indtryk, man har fået af den dygtighed, som præger praktisk talt alle vore erhvervsfolk i dag. De er klar over, at vi nu går ind under frihandelens vilkår, at vi går frem mod en anden tid end den, vi har levet under gennem mange år, og at der også i den tid vil være betydelige muligheden for den dygtige mand. Jeg er blevet bestyrket i troen på, at de udøvere af dansk erhvervsliv, vi er blevet præsenteret for i toldlovsudvalget, også er i stand til virkelig at drage nytte af det skridt, der her bliver taget.

Hvis jeg så må vende mig lidt mod de bekymringer, der kommer til orde fra venstre, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, at også vi har omfattet forbrugerne med meget stor interesse. Hvad vil der nemlig ske i den kommende tid? Ja, allerede pr. 1. marts, når liberaliseringen træder i kraft, vil der ske det, at der for adskillige varegrupper vil finde en prisnedsættelse sted. Jeg ved helt sikkert, at der i de kommende dage vil blive averteret med prisnedsættelser på 20-40 pct., fordi der liberaliseres, og hvis man vil bestride, at dette er at varetage forbrugernes interesser, så er venstre på det punkt ikke mere i overensstemmelse med de faktiske forhold. Det er også et hensyn til samfundet, der bliver taget, fordi — som det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen selv udtrykte det — det, vi her laver, det skridt, der her tages, er et skridt, som betyder bedre vilkår for samfundet som helhed, større indtjeningsmuligheder for samfundet.

Jeg var også glad for de udtalelser, det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen fremførte om, at importrestriktioner er den værste form for beskyttelse. Den betragtning er jeg helt enig i, og det er også erhvervslivets opfattelse; og det er jo netop importrestriktionerne, der i størst omfang og allerede pr. 1. marts bliver afskaffet. En del vil blive afskaffet over en 3-årig periode, hvori man gradvis skal liberalisere, og det vil i realiteten sige, at denne liberalisering ret hurtigt vil slå igennem, således at man kan mærke konkurrencen og dermed nedad-

gående priser i løbet af forholdsvis kort tid. Det drejer sig altså her om de varegrupper, der midlertidigt overføres til den bundne liste.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, at det, der nu sker, er i virkeligheden en historisk begivenhed, vel nok med henblik på, at retsforbundet og det radikale venstre nu stemmer for denne lovgivning. Ja, det er for så vidt en historisk begivenhed, men den største historiske begivenhed er nok den, at partiet venstre ikke vil være med til at stemme for den liberalisering, der her finder sted, ikke vil være med til at sætte punktum for den beskyttelsespolitik, der har udviklet sig her i landet siden 1932. Det er i sandhed en historisk begivenhed; man må notere, at venstre ikke vil være med hertil.

Når det ærede medlem hr. Anker Lau videre nævner, at retsforbundet svigter sin liberalisme, vil jeg heroverfor gerne minde det ærede medlem om, at dette med at svigte kan jo også forekomme hos venstre. Når man for nylig var vidne til, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen oplæste dele af venstres program og klart påviste, at det var i strid med den politik, venstre i dag fører, kan man vel nok med rette spørge: hvem er det, der svigter i denne sag, er det venstre, eller er det retsforbundet? Er det venstre, der svigter, fordi de nu engang på et tidligere tidspunkt har inddraget det standpunkt, som de har, at vi skulle ind i de seks? Eller er det retsforbundet, der svigter, fordi det er med til at føre en politik, der betyder, at vi nu går bort fra beskyttelsespolitikken?

Der er ikke tale om, at der på det lovgivningsområde, vi her behandler, har været meget hastværk. Der har været meget arbejde, vi skulle igennem, men hastværk af den slags, som venstre taler om, har der ikke været. Vi har ganske vist arbejdet hårdt, der var pres på, der var meget materiale, men hastværk var der ikke tale om.

Når man i sin tid læste, at venstres og de konservatives fælleserklæring var blevet vedtaget på 2½ time og selve forelæggelsen havde taget det meste af tiden, kunne man med større ret i denne forbindelse tale om hastværksarbejde, end man kan i det foreliggende tilfælde, hvor der virkelig er blevet